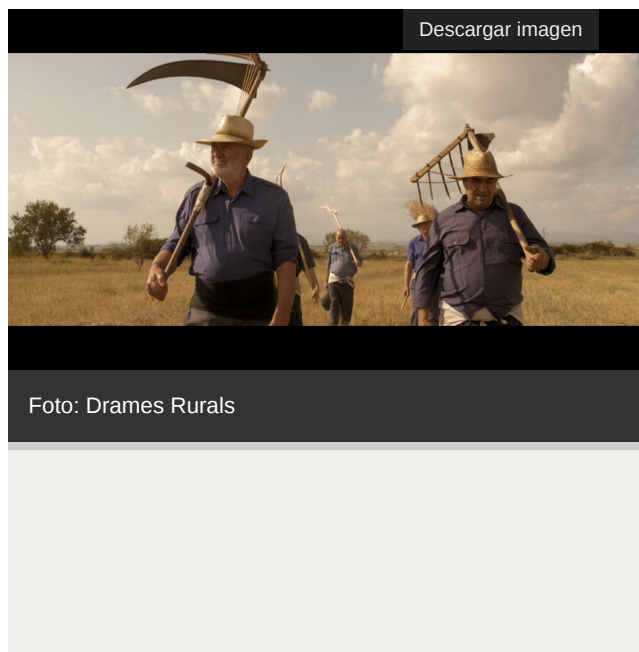

Alumnes de Comunicació presenten el projecte **Drames Rurals al Pitching**

El film és una adaptació del llibre homònim de Víctor Català però ambientat en la postguerra espanyola

Els alumnes del Grau de Comunicació i Periodisme Audiovisuals **Eduard Molins (director i guionista)**, **Meritxell Castillo (productora)**, **Àlex Vinyals**, **Òscar Manyoses i Marc Miranda (realitzadors)** han presentat al [Pitching Audiovisual Universitat-Indústria](https://www.talentaudiovisual.cat/) [<https://www.talentaudiovisual.cat/>], en la categoria de ficció, el seu projecte *Drames Rurals* [

<https://www.youtube.com/watch?v=hikuANIHpeY&feature=youtu.be>]. Aquest és l'adaptació cinematogràfica lliure del llibre homònim de Víctor Català, si bé ambientat en la postguerra espanyola. Per tal de conèixer la idea original del projecte i la seva experiència a l'hora de produir-lo, hem parlat amb la seva productora, Meritxell Castillo.

Com sorgeix la idea de fer *Drames Rurals*? Quina relació hi té amb el Grau de Comunicació i Periodisme Audiovisuals?

La idea original és de l'Eduard Molins, guionista i director del projecte. Des que es va llegir el llibre *Drames Rurals*, de Víctor Català, el va captivar la seva cruesa i el seu elevat grau de descripció. Ja mentre se'l llegia n'anava construint mentalment la pel·lícula, pensant que les històries narrades es mereixien ser representades a la gran pantalla. Tanmateix, va aparcar el projecte fins a reprendre'l, escrivint-ne el guió adaptat, com a Treball Final de Grau fa ja un any i mig. Un any després, aprofitant el meu TFG vaig aprofitar el guió fet per l'Eduard per basar-me en ell i treballar en el dossier de venta, en tots els aspectes relacionats amb la producció i alguns dels elements de la posada en escena. Podem dir que es un Treball Final de Grau d'un altre Treball de Final de Grau, que els dos junts han acabat de construir un mateix projecte.

Quin és el rerefons del projecte? Què preteneu mostrar i amb quina finalitat?

Drames Rurals parla indirectament de temes molt durs que s'han viscut a Catalunya durant la postguerra i el franquisme. Tot i que el llibre se situa a principis del segle XX, la nostra adaptació s'ubica en la postguerra perquè creiem que hi ha elements que li poden donar un valor afegit a la narració, com ara el silenci dels carrers

en aquella època, per exemple. Eren uns anys de forta tensió, on molta gent es mirava amb rancor i desconfiança. Uns moments durs per la societat de l'època, de misèria i pobresa, també i sobretot en els pobles petits i la Catalunya rural. El que explica *Drames Rurals* és tot això: la vida quotidiana d'uns personatges rurals i molt individualistes fa poc menys d'un segle al nostre país.

Això és el què pretenem explicar amb el film: com vivia la gent de Catalunya a la postguerra, però més concretament com era la vida rural de les feines del camp. En aquest sentit, entenem que *Drames Rurals* pot funcionar com a eina educativa, ja que parla d'història, de cultura, de tradicions. No deixa de ser literatura, i a més, utilitza un llenguatge propi del segle passat, rural, campestre. És una manera de mostrar com vivien els nostres avis i besavis en una època no tan llunyana com ens imaginem.

Què ha suposat per a vosaltres presentar *Drames Rurals* al Pitching?

Sens dubte una oportunitat molt gran. Els nervis estaven a flor de pell des que vam entrar per la porta del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, on es realitza el Pitching, però quan ens vam asseure a la taula tots els nervis van desaparèixer i vam gaudir molt del moment. El fet d'exposar el nostre projecte davant diversos professionals del sector audiovisual del país ha estat, també una recompensa al treball i l'esforç de tants mesos, i a la feina ben feta. Ha estat senzillament una experiència brutal.

Amb quines expectatives hi anàveu i amb quines torneu, del Pitching?

Sincerament no teníem cap expectativa concreta marcada. Nosaltres anàvem a gaudir i a aprendre molt de tota la gent amb la què ens hem trobat al Pitching. El més important per a nosaltres era viure l'experiència, conèixer gent i passar-nos-ho molt bé. Aprendre gaudint.

Un cop ha passat podem dir que *Drames Rurals* ha tingut una acollida i acceptació molt bones entre els professionals del sector. Les crítiques han estat molt bones i, fruit d'això, hem tingut l'oportunitat de reunir-nos, allà mateix, amb diversos representants de les diferents productores interessades en el projecte i en saber-ne més sobre el mateix. L'oportunitat de gaudir de diverses reunions a posteriori amb aquests i d'altres professionals del sector és un símptoma ineludible de la bona percepció i rebuda del projecte per la seva part.

Quina projecció preteneu donar-li al projecte més enllà del Pitching?

El Pitching és un pas molt important però només n'és el primer. Hi ha moltíssims festivals de cinema, trobades, etc., als quals ens hi volem presentar i oferir *Drames Rurals*. No ens aturarem ara, seguim anant allà on calgui. La il·lusió i les ganes de treballar són les dues principals sensacions amb les què tornem del Pitching gràcies a la bona experiència i acollida del projecte. Gràcies a això seguim en contacte amb alguna productora amb l'esperança de fer avançar el projecte i poder començar a treballar de valent. Independentment, però, seguirem movent-nos i treballant amb la mateixa força que ho hem fet fins ara. Seguim treballant amb molta energia i sobretot amb la il·lusió i esperança que algun dia puguem veure *Drames Rurals* a la gran pantalla.